

med 25 à 40 Ore i Stat til Staten eller til dem, der føre de lange Tourer. Nu vil jeg ganske vist indrømme, at ved det tænkte Eksempel, som jeg har taget, er Sagen stillet noget paa Spidsen, dog ikke mere, end at man godt kan tænke sig, at man i de store Lande kunde komme til lige saa store Uretfærdigheder for de enkelte Zoners Vedkommende, som vi her vilde komme til for hele Landet. Naar jeg har fremdraget dette Eksempel, er det kun for at paapege, at det for mig staar saaledes, at der i Mindretallets og den højtærede Ministers Duffe eller Antydningen i Motiverne ligger en Tendens til netop at gaa i Retning af Zonetariffen, og det er netop det, som Flertallet i Udvalget har villet advare imod. Dermed vil jeg ikke sige, at Flertallet ikke har kunnet billige, at Taksterne gøres i nogen Grad faldende for Persontraffikkens Vedkommende, men at lade dem falde i saa høj en Grad, at vi dermed indførte Frimærke- eller Zonestyemet, har Udvalget absolut været imod. Vi ville ogsaa henstille til den højtærede Minister, hvis denne Lov bliver vedtagen, da at gaa frem med meget stor Forsigtighed og gradvis. Det er nemlig vistnok ingen Tvivl underkastet, at hvis man bare ikke forhafter sig, vil dette Systems ret odeløggende Virkninger vise sig, inden man faar det indført. Det har vist sig, at den Tarif, man har i Østerrig-Ungarn, har været ruinerende for Jærnbannerne, idet den billigere Takst paa de lange Afstande ikke har givet den Indtægt, man havde ventet, medens Udgiften er bleven betydelig større. Det har vist sig efterhaanden — lige straks mærkes den Slags Ting jo ikke, og derfor blev Systemet i nogle Aar lovpriist overalt — at Indtægterne af Jærnbannerne i Østerrig-Ungarn paa ingen Maade have kunnet holde Strid med de forøgede Udgifter til Personal og Materiel, som netop den forøgede Trafik har gjort nødvendig. — Som sagt, Flertallet har ikke just villet udtale, at det ikke vilde gaa med til nogen Nedsættelse paa de lange Afstande, men jeg er dog vis paa, at den Mening, der er den raadende inden for Flertallet, gaar i Virkeligheden snarere i modsat Retning. Hvis det var muligt, vilde Flertallet meget hellere gaa den anden Vej nemlig at nedsætte Taksterne paa de korte Afstande. Jeg er overbevist om, at hvis man gik denne Vej, hvis man nedsatte disse Takster i en nogenlunde følelig Grad, vilde man faa en i langt højere Grad forøget Trafik og deraf følgende Merindtægt, end den, man ventede sig af Nedsættelsen paa de lange Afstande. Man kan, som jeg

sigde før, fornuftigvis ikke vente sig, at Jøll, som ikke have noget videre at rejse efter, skulle gøre lange Rejser alene af Hensyn til Billetprijsens Billighed. — det vil i det mindste ikke blive Tilfældet efter nogen større Maalestok. Men ser man paa de korte Rejser, vil man se, at mange Menneffer, som daglig føre med Vogn eller Cycle, eller bruge Apostlenes Befordring eller hvilken Befordring de kunne faa fat paa, og om hvem man kan sige, at de faktisk rejse flere Gange saa meget paa denne Maade, som der overhovedet bliver rejst paa Jærnbane paa denne Afstand, vilde, hvis man nedsatte Taksterne paa de korte Afstande, benytte Jærnbanen og skabe en meget forøget Trafik. Og dette var i Sandhed en sund Trafik, thi der kunde man ikke sige, at man animerede Jøll, som ellers vilde blive hjemme, til at sætte Penge til ved Rejser for de billige Billeters Skyld; de vilde kun gøre de Rejser, som de i Forvejen havde bestemt sig til at gøre, om end med Benyttelsen af et andet Befordringsmiddel. Der har derfor ogsaa fra Udvalgets Flertal oprindeligt været stillet flere Forslag om i en væsentlig Grad at moderere Billetpriisen paa korte Afstande, men da man overhovedet er gaaet fra den Forordning at opstille bestemte Takstskalaer, skal jeg ikke komme ind paa noget af disse Forslag. Jeg skal dog eksempelvis nævne, hvad man har tænkt sig foruden disse forfælskelige bestemte Skalaer. Man har tænkt sig f. Eks. for 3dje Klasse's Vedkommende, i Stedet for at have en faldende, i hvert Fald stærkt faldende Skala og i Stedet for at begynde med 2,5, at begynde med 1,5, og saa til Gengæld at affasse de forfælskelige Slags Rabatbilletter, altsaa Rundrejsebilletter, de forfælskelige Slags Abonnementskort, de kort, man sælger til handelsrejsende, og hvad de forfælskelige Rabatbilletter hedde. Hvis man altsaa til Gengæld indførte Grundtaksten 1,5, vilde man nedsætte Prisen paa korte Rejser bethdeligt, men ogsaa Prisen paa lange Rejser vilde blive nedsat. Jeg har den Tro, at den Statsrisiko, der selvfølgelig vilde fremkomme, vilde blive opvejet netop ved den forøgede Trafik, særlig paa de korte Afstande. Smidlertid har dette altsammen kun været fromme Ønsker: Udvalgets Flertal har, særlig af Hensyn til Usikkerheden af overhovedet at faa Loven gennemført, frafaldet ikke blot en bestemt Takstskala, men ogsaa sin oprindelige Forordning angaaende de absolut lave Grundtakster. Naar jeg altsaa omtaler dette her, er det egentlig mere som en Henstilling til den højtærede Minister om, hvis en Lov bliver vedtagen med disse Maksimumtakster, om muligt at